

Зоряне небо (1907)
Вороний Микола Кіндратович

Пеститься місячний промінь,
Лиже холодний сніг;
Чорною плямою комин
На білий килим ліг.

Сумно в німому просторі
Віє нудьга крилом.
Хмуряться сплукані зорі,
Співаючи псалом.

Вії стуляє знемога,
Нижуться перли сліз,
Мріє Чумацька Дорога,
Волосожар і Віз...

Вслуханий в тишу величну,
Чую: десь кулемет
Крає музику сферичну
Розгойданих планет.

1907

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronyi_mykola_kindratovych/zoriane_nebo